Погребно слово

Спомен праведнога јесте са похвалама

Наше поднебесје данас, као и деценијама иза нас, врви од свих врста непогода, невоља и искушења: климатских, међународних и људских; ето, целокупне твари, и све тамо до у њеним најситнијим честицама; јер савремени човек није ни честице оставио на миру и у поретку; и све време, сви смо нападани искушењима душевним и духовним. Зато не бисмо претерали ако бисмо их све назвали апокалиптичним, и последњих времена!

Ми не само да вапијемо за помирителима свих и свега налазећим се у пречестим завадама, него заједно са целокупном твари и уздишемо, жељно ишчекујући да се они јаве, и да се опет јављају као облагодаћени синови Божји и миротворци.

За времена свих наших савремених и личних драма ми, најпре православни, па за нама римокатолички хришћани, и сви људи добре, као и лоше воље, имали смо један жељени и тражени благослов!

Да са нама и међу нама и ради нас живи бар један Божји човек! И та жеља нам се испунила. Такав човек се појавио и исповедао је веру лакокрило а подвижнички, филокалијски или добротољубиво, радовао се животу радошћу Божјег детета, служио свима благообразијем и срдачношћу, поучавао ближње као неки савремени апостол и богослов, и сврх свега се молио непрестано, истрајно и надчовечански, како за себе тако и за сав свет.

Овај богоугодник је данонoћно лебдео на крилима Духа Светога и испуњавао Божју заповест о непрестаној молитви! И то каквој молитви!!! Литургијској или домостројитељској, у савршеном споју и синтези са молитвом умносрдачном. Њему је Христос био све и всја, а он Христу изабрани сасуд!

Дакле такав човек беше наш царствени ава и схиархимандрит, свети и преподобни отац наш Василије Нови (Гролимунд), чије срце је куцало на земљи тихо, упијало у себе Име Господа нашега Исуса Христа, и непрестано га упућивало к небесима, камо је оно непрестано одзвањало и одјекивало.

Зато ми чврсто верујемо да бисмо на отвореним страницама срца аве Василија Новога могли угледати Име Господње, целоживотно клесано молитвом; и то опет, срце налично срцу светог Игнатија Антиохијскога, који је својом љубављу према Господу први међу светим Оцима био уписао у свом срцу Његово Пресвето Име! Име Господа Исуса Христа, Кога су Оци молили да њих и све нас грешне помилује.

Бог да опрости души грехе усопшега слуге свога Архимандрита Василија које је он као човек учиниo, и да му дарује вечан спомен, а нама, његовој браћи, сестрама и духовној деци помоћ и укрепљење његовим светим молитвама! Амин!

+АиМ крушевачки Давид

4.11.2026.

У Крушевцу